

Sygn. akt V U 384/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO Stanisław Stankiewicz

Protokolant: Bożena Radziusz

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2013 roku w Białymstoku

sprawy E. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o emeryturę

na skutek odwołania E. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 04 marca 2013 roku

Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje E. B.

od 1 lutego 2013 roku prawo do wcześniejszej emerytury.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4.03.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania E. B. prawa do wcześniejszej emerytury na podstawie art.184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Organ rentowy uznał, że wnioskodawca nie spełnia warunku 15 lat pracy w warunkach szczególnych, gdyż udowodnił takie zatrudnienie tylko w wymiarze 13 lat, 10 m-cy i 22 dni. Odmówił mu uwzględnienia zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w S. w latach 1985 – 89 ze względu na szcątkowy charakter dowodów dotyczących pracy w tym okresie.

W odwołaniu od tego orzeczenia wnioskodawca zarzucił O.ZUS bezpodstawną odmowę przyznania mu emerytury. W spornym okresie pracował jako spawacz. Potwierdzenie tego znajduje się w złożonych przez niego dokumentach.

Na tej podstawie w sposób pośredni zażądał zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania mu dochodzonego świadczenia.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie E. B. jest zasadne.

Zgodnie z treścią art.184 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.32 /60 lat/, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1/ okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn /60/ oraz

2/ okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 /25 lat/.

Według brzmienia art.32 ust.1 i 2 ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art.27 ust.1. Za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.

W myśl § ust. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnił łącznie następujące warunki:

a) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,

b) ma wymagany okres zatrudnienia w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy uznał, że wnioskodawca w szczególnych warunkach przepracował mniej niż 15 lat.

Według świadectwa pracy z dnia 27.12.1989 r. E. B. od 1.07.1985 r. do 31.12.1989 r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w S. Rejonowej Ekspozyturze w Ł. na stanowisku spawacza.

Na rozprawie w dniu 21 maja okazał zaświadczenia z dnia 18.04.1973 r. i 5.12.1973 r. wydane przez Wojewódzki Zakład (...) w B. potwierdzające ukończenie kursów spawacza elektrycznego i gazowego. Wnioskodawca – jak wynika z pisma z 11.06.1985 r. – pracownikiem (...) w B. został na mocy porozumienia zakładów pracy. W (...) Zakładzie (...) w L. pracował jako ślusarz – spawacz. Była to praca w szczególnych warunkach.

Pracodawca w pismach z lat 1986 – 89 zwracał się do niego jako spawacza. W każdym powierzał mu obowiązki spawacza. Według umowy z 1.07.1985 r. został zatrudniony na stanowisku spawacza.

Według Sądu E. B. na pewno był spawaczem od 1.07.1985 r. do 31.05.1989 r., czyli prawie 4 lata. W piśmie z 21.01.1989 r. został określony jako mechanik – spawacz. To pismo jest jedynym sugerującym, że mógł zajmować się też jakimiś naprawami lub konserwacją urządzeń mechanicznych.

Uznanie określonego okresu zatrudnienia jako pracy w szczególnych warunkach dopuszczalne jest tylko wówczas gdy określona praca została uznana przez Radę Ministrów za wykonywaną w szczególnych warunkach. Według treści wykazu A, działu XIV poz.12 (załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r.) prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym zostały zaliczone do prac w szczególnych warunkach.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do wcześniejszej emerytury są okresy, w których praca w szczególnych warunkach była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Według Sądu wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako spawacz przez okres, który dodany do uznanego przez organ rentowy dał mu prawo do dochodzonego świadczenia.

Z podanych wyżej względów Sąd na mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał mu od 1.02.2013 r. prawo do emerytury.